

**Nu numai ajutor umanitar, dar și un plan pentru civilii din Gaza, este o
necesitate strategică pentru Israel**

Autori: Prof. Jonathan Rynhold și Dr. Toby Greene

Tradus și redactat: Victoria Sara Dazin

Nu numai ajutor umanitar, dar și un plan pentru civilii din Gaza, este o necesitate
strategică pentru Israel.

Pentru a-și continua misiunea de a învinge teroriștii Hamas, Israelul trebuie să reumple rezervele de legitimitate internațională pierdute din cauza crizei umanitare acute din Fâșia Gaza. În timp ce vina principală pentru criză este a Hamas, căruia nu îi pasă de civilii din Gaza, Israelul este considerat responsabil chiar și de SUA pentru că nu a făcut suficient pentru a primi ajutor. Pe termen scurt, criza a epuizat legitimitatea necesară pentru a continua operațiunea militară, inclusiv la Rafiah. Pe termen lung, consecințele distrugerii și catastrofei umanitare din Fâșia Gaza un eveniment de importanță globală și politică de durată care amenință să împovăreze Israelul cu daune grave și pe termen lung reputației lui. Pentru a restabili cel puțin o anumită măsură de legitimitate pentru război, Israelul trebuie să acționeze proactiv în ceea ce privește situația civilă. Nu numai că trebuie să adopte o abordare coerentă și consecventă a situației umanitare din Gaza, ci și să își lege obiectivele războiului de o viziune politică larg acceptabilă pentru Gaza și arena palestiniană mai largă. Aceasta înseamnă alinierea la propunerile conduse de SUA pentru pace regională, inclusiv o cale credibilă către o eventuală soluție cu două state. Mișcându-se proactiv în această direcție. Israelul poate modela mai bine procesul și poate reobține creditul internațional atât de necesar. În orice caz, aceste propuneri oferă Israelului șansa de a transforma catastrofa din 7 octombrie într-o oportunitate de schimbare a jocului de a realiza normalizarea cu Arabia Saudită pe care Hamas și aliații săi conduși de Iran au încercat să o prevină.

Ceea ce vezi de aici, nu vezi de acolo – și invers

În săptămânile de după 7 octombrie, nu numai președintele Biden a dat dovadă de solidaritate, ci și liderii altor puteri occidentale, inclusiv Marea Britanie, Franța și Germania, care au oferit sprijin neclintit Israelului și dreptului său de a se apăra. Acești lideri au fost aliniați cu publicul lor, sondajele arătând o mare simpatie internațională. Până în decembrie 2023, aceleași sondaje au arătat că sprijinul scădea brusc și că presiunea internă creștea asupra liderilor occidentali pe măsură ce suferința umană din Fâșia Gaza a crescut, în special concentrarea populației în Rafiah și penuria acută de alimente. Israelul se confruntă acum cu un zid de opoziție față de planurile sale de a ataca Rafiah, care duce și la reducerea influenței în discuțiile despre ostatici.

Mulți israelieni consideră criticile greu de înțeles după 7 octombrie, este important să înțelegem cum este văzut războiul din exterior. Până în ianuarie, aproximativ 60% din locuințele din Gaza fuseseră distruse sau deteriorate. Se estimează că 1,7 milioane dintre cei 2,3 milioane de oameni din Gaza sunt strămutați, nu există rețea electrică, nu școli funcționale și acces limitat la asistență medicală. Multe unități medicale,

desigur, au fost abuzate de Hamas în scopuri militare; și există cu siguranță motive întemeiate să fim sceptici față de afirmațiile unor agenții ONU, inclusiv UNRWA, și ale unor secțiuni ale presei internaționale. Cu toate acestea, distrugerea și privarea rezultată din Fâșia Gaza sunt documentate pe larg și există un consens cu privire la amploarea și urgența acestor probleme în rândul celor mai puternici susținători ai Israelului, inclusiv SUA și Marea Britanie (care se luptă direct cu Houthis).

Distrugerea a infrastructurii civile a fost inevitabilă datorită înglobării teroriștilor Hamas și a ostacilor israelieni în populația civilă. Israelul a făcut eforturi semnificative pentru a îndepărta civilii din cele mai intense zone de operare. Drept urmare, responsabilitatea principală revine Hamas, căruia nu îi pasă deloc de civilii din Gaza. Există, de asemenea, îndoieli justificate cu privire la decesele raportate de autoritățile conduse de Hamas.

Numărul total de peste 30.000 de decese, citate pe scară largă la nivel internațional și neconfirmate de către IDF, are un impact semnificativ asupra opiniei publice internaționale. Israelul nu a reușit să evite criticile, chiar și din partea președintelui Biden, că nu acționează suficient de atent pentru a minimiza decesele civililor.

În privința ajutorului umanitar, guvernul israelian spune că nu limitează cantitățile care intră în Fâșia Gaza și dă vina pe agențiile ONU pentru lipsa capacității de a livra. Fără îndoială că această afirmație are o justificare. Cu toate acestea, purtătorii de cuvânt al Departamentului de Stat au enumerat pentru jurnaliști o serie de moduri în care ei cred că miniștrii israelieni rețin ajutorul. Chiar și președintele Biden a criticat guvernul israelian în discursul său privind starea Uniunii: „Asistența umanitară nu poate fi o considerație secundară sau o monedă de schimb. Protejarea și salvarea vieților nevinovate trebuie să fie o prioritate.”

Nemulțumirea globală față de performanța Israelului este cuplată cu un consens internațional larg cu privire la urgența și amploarea crizei de adăposturi și hrană care afectează acum dorința administrației Biden de a sprijini o operațiune militară majoră în Rafiah, pe care majoritatea israelienilor o susțin și pe care mulți o consideră necesară pentru a răsturna regimul Hamas din Gaza.

Pe lângă eșecul Israelului de a adopta în mod convingător problemele umanitare și vina publică care vine de la cel mai apropiat aliat al său, portretizarea evenimentelor de către mass-media internațională nu este mai puțin semnificativă în lupta pentru legitimitate. Mass-media israeliană, în general, nu arată imaginile, numele, fețele sau chiar numărul redus de victime ale civililor palestinieni la care publicul internațional este expus zi de zi, imaginile sunt înregistrate pentru totdeauna, și vor fi folosite pentru a reaprinde amintiri săptămână de săptămână, an de an, în nenumărate foruri publice: la ONU și instanțele internaționale; în procedurile judiciare împotriva

liderilor israelieni sub jurisdicție universală; în rapoartele ONG-urilor; în analizele media; în cărți, documentare, piese de teatru și filme.

Distrugerea Gazei este acum un element cultural și politic permanent și global, nu mai puțin decât atrocitățile Hamas din 7 octombrie. Cel mai important dintre toate, Israelul se află acum în acuzația Curtea Internațională de Justiție (CIJ) ca inculpat într-un proces de genocid care va continua ani de zile.

Israelul urmează să primească o nouă lovitură la CIJ, instanța ar putea oferi un aviz consultativ că ocuparea „teritoriilor palestiniene” este ea însăși ilegală. Această potențială hotărâre, combinată cu procesul de genocid, riscă să dea un nou impuls incomensurabil mișcării BDS (mișcarea de boicotare, oprire a investițiilor și sancțiuni). Aceasta include presiunea asupra guvernelor occidentale, care au fost în mod tradițional cei mai de încredere susținători ai Israelului, pentru a lua în considerare cu atenție toate aspectele relațiilor lor bilaterale, inclusiv comerțul cu arme. De asemenea, riscă să crească presiunea asupra sectorului privat în ceea ce privește investițiile în Israel, mai ales dacă nu se poate garanta că implicările economice vor rămâne limitate la Israelul „legal” în interiorul Liniei Verzi. Impactul asupra opiniei publice în multe țări arabe, islamice și în curs de dezvoltare este de asemenea semnificativ.

Un cerc de susținători în scădere rapidă, inclusiv în SUA

Israelul va păstra câțiva susținători nelimitați în SUA și Europa, dar ei se vor limita la dreapta politică, aceasta înseamnă că calitatea relațiilor Israelului cu statele occidentale riscă să devină din ce în ce mai vulnerabilă la atitudinile politice ale partidului la putere și ale celor mai vocali activiști ai săi.

Poate că cele mai semnificative dintre toate sunt schimbările dramatice sociale, culturale și politice din SUA. Polarizarea politică americană a exacerbat diviziunile partizane și generaționale uriașe. Un sondaj anual Gallup recent a arătat o scădere fără precedent a viziunii favorabile a tinerilor de 18-34 de ani despre Israel, de la 64% în 2023 la 38% în 2024. Au scăzut și cei cu o viziune favorabilă asupra AP, dar numai de la 36% la 32 de ani. %. Aceste cifre sunt de obicei stabile, iar scăderea indică daune grave aduse imaginii Israelului.

Odată, se presupunea că centrul de greutate din SUA este mai pro-Israel decât în Europa, cu un consens bipartizan. Astăzi există un decalaj uriaș în atitudini între republicani și democrați. Mulți din jurul lui Biden vor să fie mai dur cu Israelul și se tem că este în joc realegerea lui.

Prin urmare, angajamentul personal al lui Biden față de Israel a fost un factor crucial în politica SUA. El nu s-a opus fără echivoc unei operațiuni Rafiah, condiționând-o doar de un plan credibil de protejare a civililor dens concentrați. Cu toate acestea, nemulțumită de poziția Israelului, administrația ia în considerare să pună condiții pentru utilizarea armelor americane. Fără livrări regulate de arme, nu este clar că Israelul își poate atinge obiectivele, mai ales dacă este implicat într-un conflict pe două fronturi cu Hezbollah, care ar putea escalada cu ușurință.

Fără îndoială, o consecință negativă a mai multor ajutoare care intră în Fâșia Gaza este că unii vor merge la Hamas. Dar această considerație este depășită de costurile militare și diplomatice mai mari asociate cu neasigurarea intrării unui ajutor suficient. Este în mare parte în interesul Israelului să-l ajute pe Biden să ajute civilii din Gaza.

Pentru oricine credea că Israelul își poate reduce în cele din urmă dependența de Washington, rețineți că Rusia se scufundă din ce în ce mai profund într-un parteneriat cu Iranul, iar China pare să fi îmbrățișat oportunitatea de a câștiga sprijin în lumea în curs de dezvoltare, prezentându-se ca un broker onest, în contrast. la „războiul” sprijinului Washingtonului pentru Israel. Se pare că antisemitismul a crescut în rețelele sociale chineze.

Cum poate recupera Israelul

Un viitor mai bun și mai sigur pentru Israel și, într-adevăr, pentru palestinieni, depinde de răsturnarea regimului Hamas nespus de brutal, sadic și vicios. Cu toate acestea, criza umanitară limitează legitimitatea de care Israelul are nevoie pentru a-și urmări obiectivele imediate de război, inclusiv în Rafiah. Pe termen lung, devastarea produsă în Gaza va lăsa Israelul cu daune imense și de durată a reputației. Succesul depinde de sprijinul continuu al președintelui Biden. Pentru a-l ajuta pe președinte să ajute Israelul să-și atingă obiectivele strategice, Israelul trebuie să ia inițiativa și să acționeze rapid, energic și hotărât pentru a îmbunătăți situația umanitară cât mai bine. Prevenirea foametei acute și a maladiilor ar trebui să fie tratată de factorii de decizie israelieni nu doar ca un imperativ moral copleșitor, ci un imperativ strategic covârșitor și imediat. A face tot posibilul pentru a aborda situația umanitară ar trebui să ajute la atenuarea, dacă nu la stingerea totală a opoziției americane față de o operațiune din Rafiah.

Dincolo de criza umanitară imediată, Israelul trebuie să profite de marea oportunitate oferită de propunerile regionale ale administrației Biden. Interesul statelor arabe,

inclusiv al Arabiei Saudite, de a contribui la stabilizarea arenei israelo-palestiniene și la normalizarea relațiilor cu Israelul este o oportunitate imensă.

Acceptând apelul SUA pentru un orizont diplomatic care să includă un stat palestinian (cu toate premisele necesare, inclusiv demilitarizarea acestuia) și acceptând o abordare practică pas cu pas în domeniul civil, care nu compromite securitatea israeliană, Israelul va crea baza pentru o discuție de fond privind guvernarea civilă post-Hamas pentru Gaza, care poate include statele arabe a căror cooperare Israel speră să o asigure și să permită o strategie pe termen lung de marginalizare a extremiștilor palestinieni susținuți de Iran. În continuare, va reaprinde speranța pentru imensele dividende economice, de securitate și diplomatice asociate cu normalizarea relațiilor cu Arabia Saudită. Nu mai puțin important, Israelul se va înarma cu o respingere puternică a acuzațiilor de genocid sau ocupație ilegală.

Acționând în mod proactiv, în loc să fie târât, Israelul poate modela mai bine procesul și poate obține creditul internațional atât de necesar.

Israelul ar trebui, de asemenea, să se îndepărteze de noțiunea, implicită în ziarul „a doua zi” care a apărut din biroul primului ministru, că deradicalizarea vine înainte de reconstrucție. În mod clar, prima ordine de lucru este răsturnarea Hamas și asigurarea securității și ordinii publice. Cu toate acestea, fără un plan credibil de guvernare și reconstrucție civilă, va exista un vid în care ideologia Hamas va continua să prospere.

În schimb, pornirea împreună cu partenerii pentru a construi o cale către reconstrucție creează cel puțin o posibilitate de a demonstra că există o cale mai bună. În acest sens, Israelul trebuie să promoveze cea mai bună alternativă posibilă la Hamas. Acesta ar putea fi, de exemplu, un mecanism susținut de arabi sub umbrela Autorității Palestiniene.

În acest moment, majoritatea israelienilor nu suportă să audă, cu atât mai puțin să vorbească, cuvintele „stat palestinian”. Dar dacă Israelul vrea să sape singur din gaura strategică adâncă în care se află, acest lucru trebuie să se schimbe. Nici Biden, nici echipa sa nu se fac iluzii că un acord de pace israeliano-palestinian este o propunere realistă pe termen scurt și mediu. Dar ei cred că, dacă Acordurile Avraam vor fi extinse, trebuie să existe un orizont diplomatic credibil care să includă statulitate palestiniană.

S-ar putea să existe puține perspective ca o conducere palestiniană să fie dispusă să avanseze serios statulitatea palestiniană în condițiile cu care ar putea trăi chiar și un guvern de centru-stânga. Cu toate acestea, prin alinierea viziunii Israelului asupra viitorului și a politicilor sale pe teren, cu o abordare larg acceptabilă pentru capitalele occidentale și printre statele arabe moderate, Israelul poate transfera presiunea diplomatică către partea palestiniană. Israelul a beneficiat întotdeauna când a fost

văzut ca partea care dorește pacea și este gata să facă compromisuri rezonabile pentru a o atinge, chiar dacă cealaltă parte nu are voința sau capacitatea.

Prof. Jonathan Rynhold is the head of the political science department at Bar-Ilan University and senior researcher at the BESA Center. Dr. Toby Greene is a lecturer in the Department of Political Science at Bar-Ilan University and researcher at the BESA Center.

“Beyond Humanitarian Aid: A Plan for Gazan Civilians Is a Strategic Necessity for Israel” ,by Prof. Jonathan Rynhold and Dr. Toby Greene, BESA Center Perspectives Paper No. 2,271, March 26, 2024

“Nu numai ajutor umanitar, dar și un plan pentru civilii din Gaza, este o necesitate strategică pentru Israel”, de Prof. Jonathan Rynhold și Dr. Toby Greene.

Subiect: Distrugerea și privarea rezultată din Fâșia Gaza sunt documentate pe larg și există un consens cu privire la amploarea și urgența acestor probleme în rândul celor mai puternici susținători ai Israelului, inclusiv SUA și Marea Britanie. Distrugerea Gazei este acum un element cultural și politic permanent și global, nu mai puțin decât atrocitățile Hamas din 7 octombrie. Cel mai important dintre toate, Israelul se află acum în acuzația Curtea Internațională de Justiție (CIJ) ca inculpat într-un proces de genocid care va continua ani de zile.

Israelul urmează să primească o nouă lovitură la CIJ, instanța ar putea oferi un aviz consultativ că ocuparea „teritoriilor palestiniene” este ea însăși ilegală. Această potențială hotărâre, combinată cu procesul de genocid, riscă să dea un nou impuls incomensurabil mișcării BDS (mișcarea de boicotare, oprire a investițiilor și sancțiuni). Aceasta include presiunea asupra guvernelor occidentale, care au fost în mod tradițional cei mai de încredere susținători ai Israelului, pentru a lua în considerare cu atenție toate aspectele relațiilor lor bilaterale, inclusiv comerțul cu arme.